

økonomiministeren bekendt sig til det radikale skatteoplæg. Derfor mener jeg, at det er særdeles relevant at spørge, om regeringen har nye skatteudspil i skufferne.

Men hensyn til de 115 gange, regeringen har hævet skatterne, kan det godt være, at regeringen ikke kan lide at høre det, men det er en kendsgerning. Grunden til, at det er værd at nævne, er jo, fordi det er den nemmeste løsning af alle, og det er den, regeringen tyer til. Hver gang, der er en ny udgift, hvad gør regeringen så? I stedet for at se på, om der er et sted, hvor man kan hente pengene til at finansiere den udgift i form af besparelser på andre områder, griber regeringen til borgernes lommer. Det er det nemmeste overhovedet. Og det synes jeg er for ringe. Jeg synes, det er for ynkeligt i et land, hvor vi betaler verdens højeste skatter.

Nu er det jo efterhånden blevet sent ud på natten, og jeg tror nok, at de her 5 minutter skulle være mine afsluttende bemærkninger i en lang debat, og jeg er ked af, at jeg ikke som statsministeren havde lejlighed til at bruge 45 minutter på at tale om regeringens politik – det tror jeg såmænd ikke engang, jeg kunne udfylde 45 minutter med, for det er den ikke værd at bruge så lang tid på at tale om.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil lige sige, at blandt ordførerne har hr. Bendt Bendtsen, hr. Holger K. Nielsen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Søren Søndergaard meldt sig.

Der er jo altså også lejlighed til korte bemærkninger, og der er ingen, der standser os, så vi kan blive ved natten igennem.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Venstres politik minder mere og mere om de forvandlingskugler, jeg kan huske fra dengang, da jeg var barn. Jeg kunne bedst lide den lyserøde, den var så flot. Men når man så suttede på den, så blev den blå. Det er nøjagtig det samme problem med Venstres politik. Det ser så flot ud, så lyserødt ud, så socialt ud, men når man kommer ind til kernen, er det rendyrket borgerlig politik.

Men når fru Ulla Tørnæs nu tager en runde til, kan jeg jo stille det spørgsmål, jeg ikke har fået svar på endnu, og det kan jeg gøre flere gange. Jeg vil gerne spørge om frit sygehusvalg. Hr. Jørgen Winther har i dag sagt til Politiken: »Det frie valg gælder kun så længe, et bestemt sted ikke bliver alt for overbelastet«. Jeg vil gerne stille ét spørgsmål, som jeg har søgt at få svar på

fire gange, og nu har jeg to chancer mere, så kan det være, det lykkes.

Skal det frie valg gælde i alle situationer inden for sundhedsområdet, ja eller nej?

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken til hr. Bendt Bendtsen.

Bendt Bendtsen (KF):

Vi hørte, at statsministeren var tilfreds med sundhedsvæsenet, med sygehusvæsenet, med personalet. Det er vi også i Det Konservative Folkeparti, vi er tilfredse med den indsats, som læger og personale gør på vore sygehuse.

Vi fik en historie om, hvor mange milliarder kroner, der var tilført. Det skal nok være rigtigt. Men i de publikationer, som er sendt ud fra Sundhedsministeriet, kan vi jo se, at sundhedsudgifternes andel af samfundsøkonomien er blevet mindre. Vi brugte mindre af samfundskagen i 1999, hvor tallene går til, end vi gjorde i 1993. Det hele kan jo ikke gå op i tal, vi er også nødt til at se på, hvordan temperaturen er.

Og når statsministeren bruger meget tid i dag på sundhedsområdet ved at bekymre sig over sygeforsikringen, så kan jeg godt forstå det. Jeg kan godt forstå, at når der bliver tegnet forsikringer, så er der noget galt, for hvis vi ikke havde de massive ventelister, blev der jo ikke tegnet forsikringer. Hvis der ikke var ventelister, var det jo ikke nødvendigt selv for fagforeninger og lign. at begynde at operere med at betale penge ind.

Der er jo andre lande i Europa, der betaler mindre i skat, som har et mere effektivt sygehusvæsen. Jeg synes, det er dybt beskæmmende at høre, at det hele kan afvises i tal og lign., når vi ved, at der står så mange mennesker på venteliste, når vi ved, at vi har kræftpatienter, hvor vi ikke kan opfylde garantiene.

Så hørte vi også statsministeren i dag bruge tid på at tale lidt om erhvervspolitikken med oplæg til partnerskab for dansk erhvervsliv. Jeg tror, det bliver noget af en illusion at opretholde det partnerskab. For hvad er der sket ved de seneste to finanslove? I finanslov 2000 og finanslov 2001 har regeringen jo sammen med venstrefløjen påført erhvervslivet væsentlig større omkostninger. Og når regeringen og venstrefløjen skal finde penge til at dække nye udgifter, ja, så sender man regningen til erhvervslivet.

Hvis der er nogle, der ikke kan huske det, så kan vi sige, at finanslov 2000 medførte en belast-